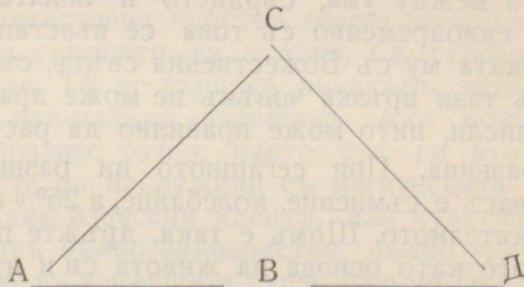

нѣщо постоянно, положително, на което всѣкога да разчитате.

За следния път ще ви дамъ темата: „Най-определната мисъл въ човѣшкото съзнание“. Тази тема се отнася до сегашното ви развитие, а не до това, което нѣкои автори, изобщо, нѣкои учени или философи разбираятъ.

Сега искамъ да отговоря отчасти на въпроса, отде произтичатъ противоречията въ живота. Представете си, че точка А на фиг. 3 е едно мислещо сѫщество, което проектира мисълта си по направление на точка В —

фиг. 3

единъ живъ обектъ. Изобщо, човѣшката мисъл всѣкога се проектира къмъ нѣкой живъ обектъ. Нѣкой казва, че мисли за тебешира. — Не, човѣкъ не може да мисли за тебеширъ, за черна дъска, или за другъ нѣкакъвъ неодушевенъ предметъ. Човѣкъ може да мисли за неодушевени предмети дотолкова, доколкото тѣ сѫ свързани съ даденъ човѣкъ, съ нѣкое живо, съзнателно сѫщество. Човѣкъ